

Oddział Warszawski SEP
90 lat Stowarzyszenia Elektryków Polskich

90 LAT ODDZIAŁU WARSZAWSKIEGO SEP

Jerzy Szastalło – Prezes OW SEP

1. Historia do 1945r.

Początek ruchu elektryków środowiska warszawskiego sięga końcowych lat XIX wieku, chociaż z dostępnej literatury wiemy, że już od końca lat XVIII wieku występowało zainteresowanie zjawiskiem elektryczności w naturze i pojawiły się informacje o doświadczeniach w szczególności zapalonego eksperymentatora z zakresu fizyki, autora wielu dzieł naukowych, zasłużonego profesora fizyki w szkołach warszawskich ks. Józefa Hermana Osińskiego.

U schyłku XIX wieku niektórzy z pracujących w Warszawie inżynierów elektryków brali udział w pierwszych na ziemiach polskich kongresach techników, z których pierwszy został zorganizowany w Krakowie w 1882r.

Podczas kolejnych zjazdów we Lwowie w 1886 i 1894r. oraz w Krakowie w 1899r. coraz więcej uwagi poświęcono elektryce, wobec postępującego rozwoju praktycznych jej zastosowań. Coraz szersze zainteresowanie elektryką oraz nawiązywane kontakty i chęć wymiany doświadczeń spowodowały powstawanie pierwszych na ziemiach polskich organizacji elektryków polskich.

Zorganizowana działalność elektryków środowiska warszawskiego rozpoczęła się w 1899 roku, kiedy z inicjatywy kilkunastu osób powstało zrzeszenie pod nazwą Delegacja Elektrotechniczna przy Sekcji Technicznej Warszawskiego Oddziału Towarzystwa Popierania Rosyjskiego Przemysłu i Handlu. Inicjatorami przedsięwzięcia byli m.in. koledzy: Ksawery Gnoiński, Marian Lutosławski, Kazimierz Obrębówic i Tomasz Ruśkiewicz. Przewodniczącym zrzeszenia został kol. inż. Kazimierz Obrębówic, sekretarzem – kol. inż. Tomasz Ruśkiewicz. W skład zrzeszenia wchodziło 30 członków.

Pierwszy Zjazd Polskich Elektrotechników zorganizowano w 1903r., a na drugim Zjeździe w 1904r. Delegacja Elektrotechniczna przekształciła się w Koło Elektrotechników, które w 1907r. przeszło pod tą samą nazwą do Stowarzyszenia Techników w Warszawie.

Przewodniczącymi Koła Elektrotechników do końca jego istnienia byli inżynierowie koledzy: Tomasz Ruśkiewicz, Mieczysław Pożaryski, Ksawery Gnoiński i Stanisław Odrowąż – Wysocki. Działalność skupiono w komisjach: elektryfikacyjnej, przemysłowej, szkolnej i słownictwa.

Przedstawiciele Koła brali udział w Kongresach Techników Polskich we Lwowie w 1910r. i w Krakowie w 1912r. Na Zjeździe w Krakowie podjęto uchwałę o konieczności powołania do życia ogólnopolskiej organizacji elektryków i w latach wojennych wraz z rosnącą nadzieją na odzyskanie niepodległości, następowało ożywienie działań z myślą o roli i zadaniach elektryków w odrodzonej ojczyźnie.

W kwietniu 1919r. Koło Elektrotechników przy Stowarzyszeniu Techników w Warszawie powołało Specjalną Komisję, która w porozumieniu z Kołami w innych ośrodkach, ustaliła termin i przygotowała program pierwszego ogólnopolskiego zjazdu elektryków.

Mieczysław Pożaryski / 1875 - 1945 / inż. technolog (1897), inż. elektryk (1899), prof. (1919), kier. Katedry Elektrotechniki Ogólnej Politechniki Warszawskiej, red. naczelny „Przeglądu Elektrotechnicznego” (1921 - 26) i „Wiadomości Elektrotechnicznych”(1933 - 39). Sekretarz Delegacji Elektrotechnicznej (1901 - 1904), przewodniczący Koła Elektrotechników w Stowarzyszeniu Techników w Warszawie (1910 - 1919), przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Zjazdu Elektrotechników (1919), pierwszy prezes SEP (1919 - 1928), pierwszy członek honorowy SEP (od 1925 r.)

W składzie Komisji przekształconej następnie w Komitet byli inżynierowie koledzy: Ksawery Gnoiński, Bolesław Jabłoński, Roman Podoski, Mieczysław Pożaryski, Mieczysław Sikorski i Kazimierz Szpotański.

Na Ogólnopolskim Zjeździe w dniach 7 – 9 czerwca 1919 roku podjęto uchwałę i powołano do życia Stowarzyszenie Elektrotechników Polskich.

Koła Elektrotechników w Warszawie, Krakowie, Lwowie, Poznaniu, Łodzi i Sosnowcu były kołami założycielskimi SEP. Istniejące dotychczas przy innych zrzeszeniach technicznych koła i sekcje elektrotechniczne również stopniowo przekształciły się w terenowe koła SEP.

Najstarsze z zrzeszeń Koło Elektrotechników w Warszawie przekształciło się w Warszawskie Koło Stowarzyszenia Elektrotechników Polskich w dniu 20 stycznia 1920 roku.

Pierwszy Zarząd Koła przedstawiał się następująco: kol. kol. Felicjan Karśnicki – przewodniczący, Roman Podoski – wiceprzewodniczący, Stanisław Odrowąż -Wysocki – sekretarz, Tomasz Arlitewicz – skarbnik, Mieczysław Pożaryski – delegat do spraw komisji i spraw odczytowych.

Liczba członków Koła w chwili założenia wynosiła 47 osób. W ramach Koła działały stałe komisje: kwalifikacyjna, elektryfikacyjna, przepisowa, szkolna, słownikowa i biblioteczna.

W pierwszych latach działalność Koła obejmowała głównie zebrania odczytowe i dyskusyjne na tematy fachowe oraz przepisowe i normalizacyjne.

Fot. 1. Pracownicy
Biura
Elektrotechnicznego
„BEZET” w
Warszawie
/ fot. ok. 1930r. /

Od stycznia 1922 roku zaczął obowiązywać regulamin Warszawskiego Koła SEP, którego pełny tekst opublikowano w Przeglądzie elektrotechnicznym 1921 nr 22 s. 305 – 306 oraz 1920 r. 12 s. 200 – 202. Regulamin ten nakreślił jednolite zasady działalności Koła według podstawowych wytycznych i założeń programowych całego Stowarzyszenia, jako wspólnej organizacji społecznej elektryków polskich.

Koło Warszawskie SEP, według regulaminu, było miejscowym oddziałem Stowarzyszenia Elektrotechników Polskich z siedzibą w Warszawie i reprezentowało Stowarzyszenie na zewnątrz.

W następnych latach Warszawskie Koło SEP kontynuowało prace naukowo-techniczne w komisjach specjalistycznych organizując wiele posiedzeń z referatami i dyskusjami na różne tematy z dziedziny elektryfikacji, energetyki, przemysłu i instalacji elektrycznych, szkolnictwa, przepisów i norm oraz słownictwa elektrotechnicznego. Wysuwano sprawę ożywienia prac Stowarzyszenia przez intensyfikację popularyzacji działalności i przyciągnięcie do współpracy zakładów przemysłowych na prawach członków zbiorowych – wspierających.

Na wniosek prezesa Koła Warszawskiego doroczne Zebranie Delegatów SEP w dniu 7 czerwca 1925 r. nadało po raz pierwszy w historii Stowarzyszenia godność członka honorowego SEP Mieczysławowi Pożaryskiemu za jego 25 – letnią działalność pedagogiczną i wieloletnią pracę w Stowarzyszeniu na stanowisku prezesa.

W dniu 31.12.1928r. ówczesne Koło Warszawskie SEP liczyło 175 członków.

Nowo opracowany statut SEP w 1928r., wpisany do rejestru Komisariatu Rządu m.st. Warszawy pod nr 614 w dniu 5 stycznia 1929r. uwzględniał wysuwane w minionym okresie działalności postulaty.

Nazwa Stowarzyszenie Elektrotechników Polskich została zastąpiona przez Stowarzyszenie Elektryków Polskich, nazwę Koła zamieniono na oddziały SEP i ustanowiono organizację dorocznych Walnych Zgromadzeń SEP jako najwyższej władzy Stowarzyszenia oraz funkcję sekretarza generalnego SEP i członków zbiorowych.

Nowy regulamin Oddziału Warszawskiego SEP zatwierdzony przez Zarząd Główny w dniu 25 maja 1929r. został zamieszczony w przeglądzie Elektrotechnicznym 1929 nr 9 s. 209 – 210.

Do 31 grudnia 1929r. Oddział Warszawski zarejestrował 12 członków zbiorowych, w tym:

1. Fabryka Aparatów Elektrycznych /Kazimierz Szpotański i Zygmunt Ostaszewski/,
2. Polskie Zakłady Elektryczne Brown Boveri S.A. Warszawa /Zygmunt Okoniewski i Edward Potemski/,
3. W. Brygiewicz, M. Zucker i Spółka „Bezet” S.A. Warszawa /Michał Zucker i Kazimierz Jackowski/,
4. Elektrownia Okręgowa w Pruszkowie SA /Kazimierz Straszewski i Henryk Tarnowski/,
5. Elektrownia w Brześciu nad Bugiem /Zygmunt Norbert/,
6. Polska Akcyjna Spółka Telefoniczna Warszawa /Kazimierz Siwicki i Aleksander Olendzki/,
7. Fabryka Żyrandoli Elektrycznych A. Marciniak Spółka Akcyjna Warszawa /Antoni Marciniak i Bronisław Zabłocki/,
8. Tramwaje Miejskie w Warszawie /Ludwik Fuks/,
9. Powszechne Towarzystwo Elektryczne AEG /Tadeusz Podkóliński i Władysław Brokman/.

Członkostwo zbiorowe SEP dawało obopólne korzyści, dla Stowarzyszenia w postaci rozszerzenia realizacji jego zadań oraz wzmocnienia jego autorytetu społecznego, dla

instytucji i zakładów poprzez informacje o pracach Stowarzyszenia w dziedzinie norm, przepisów, prób materiałowych, pośrednictwa pracy, szkolenia monterów itp., a tym samym inspirowało elektryków pracujących w tych instytucjach i zakładach do współdziałania na obszarze zawodowym i społecznym dla wspólnych celów Stowarzyszenia, jego członków i zainteresowanych instytucji i zakładów.

Fot. 2. Konferencja „Urządzenia elektrotrakcyjne na tle perspektywicznych potrzeb PKP”, Warszawa 1974r. Podsekretarz stanu w Ministerstwie Komunikacji – mgr inż. W. Szablowski odsłania pamiątkową tablicę im. prof. Romana Podoskiego w głębi dyrektor naczelny COBiRTK – mgr inż. Skolasiński.

Na początku lat trzydziestych sporo uwagi poświęcono szczególnie aktualnemu problemowi elektryfikacji warszawskiego węzła kolejowego. Pionierami trakcji elektrycznej w Polsce byli: prof. Roman Podoski i jego syn inż. Jan Podoski.

Wg stanu na 31.12.1932r. Oddział Warszawski liczył 341 członków. Księgozbiór biblioteki liczył wówczas 746 pozycji inwentarzowych, w tym 181 czasopism. W roku 1937 Oddział Warszawski był po raz trzeci gospodarzem, tym razem IX walnego Zgromadzenia SEP.

Wg stanu na dzień 1.06.1938r. Oddział warszawski skupiał 598 członków indywidualnych, osiągając ponad 50% ogólnej liczby członków SEP,

wynoszącej wówczas 1137 osób łącznie we wszystkich 13 oddziałach.

Z uzyskanymi w ciągu dwudziestolecia działalności osiągnięciami Oddział

Warszawski znalazł się w obliczu wybuchu wojny 1939r. i następnie okupacji kraju, co zahamowało normalny rozwój prac stowarzyszeniowych.

Działalność elektryków Oddziału Warszawskiego w ciężkim okresie okupacji skupiała się na pracach organizowanych konspiracyjnie, głównie w zakresie przepisów, normalizacji i odczytów oraz wokół prac zarządu Głównego SEP kierowanego przez Kazimierza Szpotańskiego, który jako ostatni wybrany przed wojną prezes Stowarzyszenia pełnił tę funkcję zastępczo przez cały okres okupacji.

Oddział Warszawski SEP poniósł w czasie wojny znaczne straty, do końca kwietnia 1946r. udało się odszukać i zarejestrować tylko 212 osób, tj. zaledwie 28% członków w stosunku do 753 członków w 1939r.

2. Historia po 1945r.

Po wyzwoleniu kraju w 1945r. koledzy środowiska warszawskiego, którzy przetrwali trudne lata wojny, przystąpili niezwłocznie do odnowienia życia stowarzyszeniowego. Po spełnieniu wymogów przepisów o stowarzyszeniach ustanowionych w maju 1945r., Oddział Warszawski wznowił oficjalną działalność we wrześniu tegoż roku.

Pierwszy po wojnie Tymczasowy Zarząd SEP zlecił organizację oddziału trzem kolegom działającym do 1939r.: Franciszkowi Ciborowskiemu, Czesławowi Mejro oraz Wiktorowi Przelaskowskiemu, któremu powierzono pełnienie funkcji prezesa oddziału. Obszarem działania Oddziału było miasto Warszawa i województwo warszawskie, tymczasową siedzibą wspólną z zarządem Głównym był lokal w Szkole Telekomunikacyjnej przy ul. Nowogrodzkiej 45 w Warszawie.

Oddział Warszawski czując braki i potrzeby w odnowie wyniszczzonego wojną kraju, a w szczególności w dużym stopniu zniszczonej Warszawie, rozpoczął szeroką działalność w zakresie podnoszenia kwalifikacji kadry elektryków przy zastosowaniu różnych form pracy. Pierwsze powojenne zebranie odczytowe odbyło się 2 października 1945r. Otworzył je urzędujący zastępca prezesa SEP kol. Kazimierz Szpotański, a odczyt pt. Energetyka Okręgu Warszawskiego wygłosił kol. Bolesław Witwiński.

Pierwsze walne Zebranie członków Oddziału Warszawskiego SEP odbyło się 21 maja 1946r. Omawiano na nim działalność Oddziału w latach 1939 – 1945 oraz sprawę przystąpienia Stowarzyszenia do powołanej w grudniu 1945r. Naczelnej Organizacji Technicznej i strukturę organizacyjną Oddziału. Prezesem 7-osobowego Zarządu Oddziału został kol. Bolesław Hac, który pełnił tę funkcję przez 3 kadencje

Fot. 3. Fotografia kolegów z Oddziału Warszawskiego SEP z lat 1969 – 1974 z Prezesem Oddziału, kol. Kazimierzem Gawądem – 7.01.1975r.

Stoją od lewej koledzy: Z. Potemski, J. Prószyński, S. Nurek, J. Chmielarz, S. Mulawa, J. Ligaszewski, W. Dworak, K. Mesjasz, W. Pawłowski, W. Eysymontt, Z. Stodolski, S. Fiok, K. Glenc, W. Latek, Z. Kacprzyk, E. Dobrzyński, K. Gawąd, M. Żurawski, J. Jagoda, S. Kamiński, W. Czerwik, L. Wałajtys, T. Wójcicki, J. Adamski, S. Górski, P. Janikowski, A. Kubowski, P. Korniluk, Z. Tietz, M. Kierebiński., K. Karaś, B. Uryga, S. Cybulski, F. Hofman, E. Sokołowski, M. Lepa.

Siedzą od lewej koleżanki: Krystyna Tarecka, Halina Jaroszyńska, Krystyna Stępień, Katarzyna Korczakowska, Michalina Kurowa.

W celu zaangażowania do współpracy członków zatrudnionych w zakładach pracy zarząd Oddziału organizuje koła terenowe, które później zgodnie z założeniami statutowymi przekształciły się w koła zakładowe. W 1960 roku w Oddziale działały 54 koła.

Zmiany w strukturze organizacyjnej Oddziału Warszawskiego SEP zapoczątkowane w 1950r. oraz wyższe wymagania i zadania postawione przed członkami stowarzyszenia spowodowały wyraźne ożywienie działalności merytorycznej Oddziału, którego wyrazem było tworzenie nowych komisji problemowych oraz sekcji branżowych.

Dzięki tym nowym formom działalności powstaje klimat zjednywania dla działalności Stowarzyszenia większej liczby członków i organizowania nowych kół SEP w zakładach i w terenie.

W 1950r. w miejsce dotychczasowych komisji zostają powołane przy Oddziale sekcje: Energetyczna, Telekomunikacyjna i Przemysłu Elektrotechnicznego.

Z dniem 1.09.1950r. sekretariat zarządu Oddziału Warszawskiego SEP został przeniesiony do odnowionego Domu Technika przy ul. Czackiego 3/5.

W 1961r. na skutek zapotrzebowania społecznego powołano sekcję Instalacji i Urządzeń Elektrycznych, a w 1963r. – Sekcję Elektryfikacji Rolnictwa. W tym również czasie powołano komisje problemowe: organizacyjną, imprez towarzyskich, wycieczkową, (od 1972 roku Komisja współpracy technicznej krajowej i zagranicznej), automatyki i pomiarów, która w 1970r. przekształciła się w Sekcję zagadnień energetyki przemysłowej i trakcji, z której w 1964r. wydzielono odrębnie działające 2 sekcje: Energetyki Przemysłowej i Trakcji Elektrycznej oraz Komisję Realizacji Wniosków i Uchwał.

W 1963r. Zarząd Oddziału powołuje przejściowo Komisję ds. Opiniowania Kwalifikacji osób ubiegających się o uprawnienia budowlane w zakresie projektowania i kierowania robotami przy

wykonywaniu instalacji w budownictwie.

Fot. 4. Jubileusz 50 – lecia SEP, 5 – 7.VI.1969r. – wręczenie ufundowanego sztandaru SE. Poczet sztandarowy: od lewej koledzy: W. Moroz /OW/, M. Michałkowski /OEiT/, M. Żurawski /OW/, K. Gawąd /OW/. S. Ignatowicz /OEiT/, J. Letkiewicz /OW/, S. Piątek /OW/.

W 1965r. po raz pierwszy w poczet członków Oddziału Warszawskiego SEP przyjęto studentów Politechniki Warszawskiej z ostatniego roku studiów w liczbie 65 osób.

Fot. 5. Fragment sali z Walnego Zgromadzenia Oddziału Warszawskiego SEP w 1969r. – w 1 rzędzie od lewej koledzy: W. Fiszer, J. Lipmann, H. Gąsowski, T. Bratkowski, Z. Tarłowski.

W okresie 1963 – 65 z inicjatywy kolegów Kazimierza Pustoty i Kazimierza Szpotańskiego utworzone zostało Koło Seniorów, mające na celu utrzymywanie więzi towarzyskich między kolegami oraz niesienie pomocy materialnej potrzebującym. Stan członków Koła na 1.02.1966r. wynosił 41 osób. W 1967r. została powołana Komisja Bytowa z zadaniem niesienia pomocy zapomogowej potrzebującym, zwłaszcza w przypadkach losowych, chorobach i zgonach członków.

W 1972r. została powołana Komisja Historyczna w celu opracowania historii Oddziału. Powstało opracowanie o objętości 350 stron tekstu ilustrowane ponad 100 fotografiami, obejmujące okres 1919 – 1978. Komisja zakończyła swoje prace 15 sierpnia 1978r., lecz opracowanie nie zostało wydane. Skróconą wersję pt. 60 lat Oddziału Warszawskiego Stowarzyszenia Elektryków Polskich wydano w postaci materiałów na konferencję jubileuszową w 1979r.

W 1986r. założono Kronikę Oddziału Warszawskiego SEP, w której rejestruje się na bieżąco zdarzenia znaczące dla środowiska elektryków.

W 1991r. założono Kalendarium Oddziału Warszawskiego SEP, w którym notowane są daty urodzenia i zgonu członków oraz daty Walnych Zgromadzeń i nazwiska prezesów począwszy od 20 stycznia 1920r.

Fot. 6. Konferencja „Optymalizacja w elektroenergetyce Jachranka /OPE’99/” – ogólny widok sali obrad. Prezes Oddziału Warszawskiego SEP, kol. Zenon Stodolski otwiera obrady.

W 1992 roku została wykonana i następnie uzupełniona do 2002 r. kolekcja portretów prezesów Oddziału Warszawskiego SEP, która jest eksponowana w Biurze Oddziału.

W 1998r. została powołana Komisja Informatyki, a działalność jej została wsparta przez Instytut Elektroenergetyki na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej. W latach 1998 – 2001 Komisja organizowała spotkania informacyjne, na których zaprezentowane

zostały nowoczesne narzędzia informatyczne oraz sposoby poszukiwania informacji technicznych udostępnionych w ogólnodostępnej sieci serwerów www.

Założona w 2002r. strona internetowa Oddziału Warszawskiego SEP pod adresem www.ee.pw.edu.pl/sep-ow jest aktualizowana i uzupełniona o nowe informacje, dokumenty i odnośniki.

Merytoryczna działalność Oddziału skupiała się na współpracy z Zarządem Głównym i jego agendami oraz innymi terenowymi stowarzyszeniami, popularyzowaniu wiedzy o elektryce przez akcje odczytowe i wycieczkowe, prelekcje, wystawy, podnoszenie kwalifikacji drogą organizowania kursów zawodowych, różnorodnych form szkolenia, poradnictwie, egzaminach kwalifikacyjnych, wydawaniu czasopism, norm i przepisów z dziedziny elektryki.

Do szczególnych przedsięwzięć trzeba zaliczyć cieszące się dużym powodzeniem sympozja, konferencje i narady, organizowane w następujących dziedzinach:

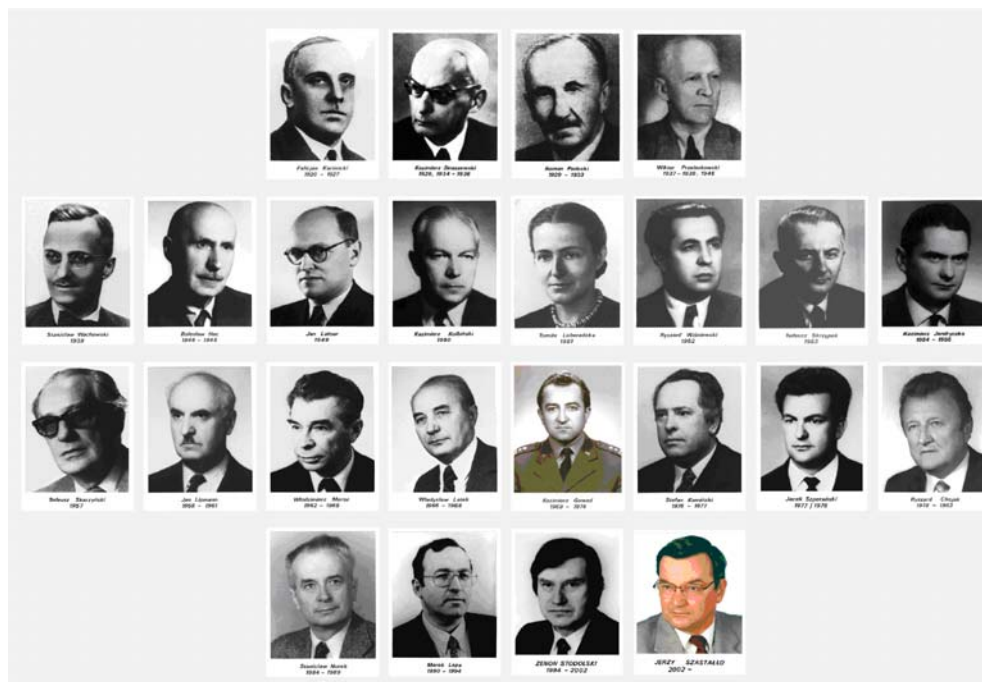
- projektowanie, budowa i eksploatacja maszyn elektrycznych,
- niezawodność pracy urządzeń elektrycznych,
- produkcja, zastosowanie i eksploatacja elementów i układów sterowania i pomiarów,
- wybrane problemy elektryfikacji rolnictwa,
- energetyka jądrowa,
- rozwój trakcji elektrycznej w Polsce,
- źródła światła i sposoby oświetlenia,
- tematyka elektroizolacyjna,
- wybrane problemy planowania i eksploatacji w elektroenergetyce,
- zastosowanie nowoczesnych środków informatycznych wybranych dziedzinach elektryki.

Członkowie Oddziału Warszawskiego SEP czynnie uczestniczą stale w pracach różnych agend SEP i NOT oraz w przedsięwzięciach organizowanych poza stowarzyszeniami naukowo-technicznymi.

W 1999 roku z okazji jubileuszu 80 – lecia Oddziału Warszawskiego powołany zespół redakcyjny pod przewodnictwem kol. Jerzego Bielawskiego wydawał Biuletyn Informacyjny Oddziału Warszawskiego SEP. Ze względu na trudności organizacyjne, w szczególności finansowe ostatni numer ukazał się w 2006 roku.

W 2002r. wydana została publikacja pt. „Historia Oddziału Warszawskiego Stowarzyszenia Elektryków Polskich okres 1979-1999” będącą kontynuacją monografii „60 lat Oddziału Warszawskiego Stowarzyszenia Elektryków Polskich – Materiału na Konferencję Jubileuszową”, Warszawa wrzesień 1979, obejmującej działalność Oddziału w latach 1919 – 1978.

Począwszy od zarania aktywność środowiska warszawskiego w organizowaniu się społecznego ruchu elektryków na ziemiach polskich, mimo niesprzyjających warunków, oraz dążenie do utworzenia wspólnej organizacji elektryków trzech zaborów, stanowią obecnie przedmiot naszej stowarzyszeniowej satysfakcji i dumy.

Fot. 7. Prezesi
Oddziału
Warszawskiego
Stowarzyszenia
Elektryków
Polskich.

Podczas pierwszego Zjazdu, którego program został opublikowany w zeszycie "Przeglądu Elektrotechnicznego" 25 maja 1919 r., możemy przeczytać o programowej tematyce pracy Stowarzyszenia: organizowaniu i popieraniu przemysłu elektrotechnicznego, ujednoczeniu przepisów technicznych, organizacji szkolnictwa elektrotechnicznego w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych monterów, techników i inżynierów przez SEP. Była to istotna część działalności SEP promowana przez Jego pierwszego Prezesa prof. Mieczysława Pożaryskiego, piastującego tę funkcję w latach 1919-1928.

3. XXI wiek

W 21 wieku trudno sobie wyobrazić świat bez energii elektrycznej. Gwałtowny rozwój wielu dziedzin techniki powoduje, że korzystamy z coraz większej liczby urządzeń elektrycznych. Oświetlenie, ogrzewanie, narzędzia pracy oraz szereg urządzeń gospodarstwa domowego wymaga zasilania, co na ogół uświadamiamy sobie dopiero wtedy, kiedy w domu zabraknie prądu. Należy też sobie uzmysłowić, że jako odbiorcy energii elektrycznej nie kupujemy tej energii, kupujemy komfort życia – ciepło, światło, rozrywkę, komunikację.

Zapal światło.

Robisz to odruchowo. Naciskasz wyłącznik i natychmiast pokój jest pełen światła. Wcale cię to nie zaskakuje. Zaskoczony czulbyś się wtedy, gdyby po naciśnięciu wyłącznika nic się nie stało.

(Walt Patterson – Przeobrażenia w elektroenergetyce)

Ze strony popytowej jest to zapewnienie komfortu życia, ze strony podażowej to zapewnienie rozwoju technologii, nowoczesnych układów wytwarzania, przesyłu i dystrybucji, wspieranie działań zmierzających do ograniczania ujemnego wpływu na środowisko przy wytwarzaniu energii elektrycznej w celu spełnienia oczekiwań społeczeństwa.

Istotnym zagadnieniem jest to, że rozwój technologii teleinformatycznych i ich coraz silniejszy wpływ na wszystkie dziedziny życia społecznego i osobistego człowieka jest

określany jako etap rozwoju społeczeństwa informacyjnego opartego na wiedzy, którą ludzie zawarli w sieci w postaci oprogramowania, portali i innych danych cyfrowych. „Oparcie na wiedzy” należy przy tym rozumieć jako dominujący czynnik wartości, w której produkty i usługi cyfrowe są powszechnie używane do przygotowania i realizacji transakcji w kontaktach pomiędzy przedsiębiorstwami, administracją publiczną i osobami fizycznymi, a produkty i usługi są oparte przede wszystkim od zawartej w nich wiedzy. Jednocześnie jest to powszechny dostęp do usług telefonicznych, telewizyjnych i transmisji danych.

Urządzenia elektryczne i systemy elektroenergetyczne oraz technologie teleinformatyczne w ostatnich 10 – 15 latach zostały zintegrowane w sposób naturalny. Systemy sterowania, energoelektronika, cyfrowe terminale elektroenergetycznej automatyki zabezpieczeń na stałe są już elementem infrastruktury urządzeń w dystrybucyjnych i przesyłowych sieciach elektroenergetycznych.

Jubileusz 90- lecia Oddziału Warszawskiego SEP skłania do uczczenia osiągnięć naszych poprzedników, którzy od schyłku XIX wieku organizowali struktury skupiające elektryków polskich w celu nawiązywania kontaktów i wymiany doświadczeń technicznych. Działali oni w czasach wymagających wytrwałości i poświęceń. Dysponowali też wspaniałą wiedzą techniczną i swoją postawą tworzyli autorytet, zapewniali trwanie i rozwój Stowarzyszenia w różnych okresach jego działalności. Jest to dla nas, inżynierów XXI wieku przykład społecznego zaangażowania dla dobra Stowarzyszenia.

Obecne uwarunkowania rynkowe i międzynarodowe, które w efekcie ograniczają efektywność działalności polskiego przemysłu elektrotechnicznego – często wręcz prowadzące się do jej likwidacji – wskazują jednak, że OW SEP powinien wspierać działalność inżynierów i techników, bez względu na powiązania kapitałowe i stosunki własnościowe firm funkcjonujących w Polsce. W przeważającej większości w tych firmach pracują polscy inżynierowie i technicy elektrycy. Realizują oni zadania wynikające ze sprecyzowanych celów działalności w misjach tych firm i stosują dostępne ich rozwiązania technologiczne, lecz wnoszą wartość dodaną w postaci adaptacji rozwiązań zapewniając spełnienie wymagań krajowych, korzystając z nabytej wiedzy i doświadczenia.

Odzwierciedleniem uszanowania pokoleń techników i inżynierów działających w ciągu 90 lat istnienia SEP jest nasz Jubileuszowe Nadzwyczajne Zgromadzenie Delegatów Oddziału Warszawskiego SEP i podjęcie uchwały Zjazdowej#

Źródła:

Historia SEP 1919 – 1959

Materiały Komisji Historycznej

Gospodarka Polskie Centrum Administracji i Edukacji Elektronicznej www.egov.edu.pl).